

Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Udgivet år og sted | Publication time and place:

Fysiske størrelse | Physical extent:

Rasmussen, Halfdan.; [Halfdan Rasmussen].

Mod Foraar

[S.l.], ca. 1944

12 bl.

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

DET KGL. BIBLIOTEK

[HALEDAH RASMUSSEN]

MOD FORAAR

c. 1944

320

eks. 1

(Halvdan Rasmussen)

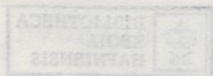
MOD FORAAR!

— 00 —

Indhold:	Side:
DANSKERE UNDER HAGEKORSET.....	1
VI VIL DET FOLK SKAL LEVE.....	2
DET GÆLDER DIN FRIHED.....	4
DE KOM MED SMIL OG KANONER.....	5
DER VAR LANGE, LANGE VINTRE.....	8
MAN GAV DEM KOLDE ØJNE.....	10
SIG INGENTING.....	12

Rettelser 3. Omslagsside

— 00 —

Pris: 1,00 Kr.

Danskere under Hagekorset.

Vi frygter jer ikke mer!

Det spirer i Klippegrunden.

I gaar ind til Mørket og Døden nu
med Skygger af Angst om Munden.

Snart er Hadet og Hævnen forbi.

Det er Frihedens Foraar der stormer
mod den vigende Vinter, en flyvende Hær
klædt i grønne og graa Uniformer.

I hilste den sejrende Hær.

I skal hilse de sejrende Hære.

I ofrede noget som aldrig var jert -
en Frihed I aldrig kan bære.

Nu er Hadet slet ingenting værd.

Jeres Øjne er spørgende tomme.

Og I frygter den Død I har bundet jer til
som I frygter det Had der skal komme.

Vi glemmer det aldrig mer.

Der var Snigmord og angstfyldte Stunder.

I var med den Nat da Landet blev Front
og en Del af vort Folk bukked under.

I var med i den Terror der kom!

I var med til at jage og skænde!

I skal vide og føle I stadig er med
nu I ser hvordan alting vil ende.

Vi ved hvilken Sejr I vandt.
Vi har følt jeres Had da det hændte
at I trak jeres tyske Pistoler af Frygt
for et Liv som I slet ikke kendte.
Vi har set jeres Armod engang.
Vi har set jer alene og nøgne
naar I stred mod den Fejghed og Angst i jert
Sind
der blev Had i de vigende Øjne.

Alle Veje er lukket i Dag!
Jeres Liv har de fremmede lejet.
Der er ingen i Verden saa fattig som den,
der har solgt hvad han aldrig har ejet!
I kan sænke Pistolerne nu.
I kan dræbe før alting er omme.
I er fredløse nu paa den fredløse Jord
og I frygter det had der skal komme.

Vi vil dét Folk skal leve!

Vi vil dét Folk skal leve!
Lands Frihed skal bestaa.
De Ofre Kamp har krævet
skal Landet leve paa.

Vi tror paa noget større
end Vold kan kæmpe ned.
Folks Kamp for egen Frihed
skal alt Liv næres ved.

Maaske var vi for lunkne.
Maaske var vi for smaa.
Men vi har aldrig svigtet
hvad vi gav Haandslag paa!

Frit Land! Frit Folk! Vor Frihed
skal sætte tusind Frø.
Naar fri Mænds Tanker dødes
maa hele Folket dø!

Staa steilt! Staa trodsigt sammen!
Lad Kulden følge den
der blindt forraader Landet
og sælger Folkets Mænd.

Gro Frihed! Gro i Folket!
Slaa Rod! Voks til ! Sæt Frø!
Naar fri Mænds Tanker lever
skal Folket aldrig dø!

Det gælder din Frihed!

De stjal vor fattige Frihed
og bød os at tie dertil.
De dræbte de bedste iblandt os
med Terror og Had og Vold.
Men den de berøver Livet
skal leve i det vi vil.
De stjal vor fattige Frihed.
Nu blomstrer den tusindfold.

Bered dig til det der kommer!
Frihedens Dag er nær.
I Dag er vi vaabenløse.
I Morgen er DU Soldat!
Nu viger de mørke Timer
bag Vinterens nøgne Trær.
Det gælder dit Land -- din Frihed!
Er du Deredt Kammerat?

De kom med Smil og Kanoner.

De kom med Smil og Kanoner
en Foraarsdag i April.

Rigsdagen protestered.

De svared igen - med Smil.

De vilde værne vor Frihed.
Man gjorde hvad Tyskerne bød
og spærrede Friheden inde
bag Pigtraad i Horserød.

De talte om Folkefæller.
De snakked om Fællesskab
og mente at vi ku bedre
bære det fælles Tab.

De satte sig ned ved Bordet.
I Stedet for Haan og Tæsk
sad vi med foldede Hænder
og bad for vort fede Flask.

Vi var kun et lille Folk
og vi var kun et lille Land.
Og Tyskerne lo af den pæne
og danske Hr.Lillemand.

Senere blev vi lidt mindre
pæne og mindre smaa
og vore Smil blev til Latter,
som Tyskerne tvivled paa.

Saa slettede de osse Smilet
og kørte frem med Kanoner.
Og saa var det slut med Freden
og alle de lokkende Toner.

De talte dog stadig værdigt:
Vi haaber og tror og venter
at Danskerne selv gør op med
de udenlandske Agenter!

Vi er det ny Europa!
Der Führer er Verdens Fører!
Følg ham i Kamp og Sejr!
-De talte for døve Ører.

En Stemme raabte i Mørket:
Ingen er mer til Fals.
Det Reb I har flettet til andre
skal flaa jeres egen Hals!
Det Had I har saaet skal I høste!
En Dato skal huskes ved,
at det blir jer der skal flygte
i Kuldens Landflygtighed!

- - - -

Det tordnede over Landet.
Det drøned af Eksplosioner.
Den frie Verdens Skygge
ramte de tyske Kanoner.

De skreg gennem Radioen
mod "Terror " og Sabotage.
Men Tyskernes Frygt laa bagved
den krenchelske Camouflage.

De kaldte. De raabte i Skoven:
Vor Fører! Vor Fører! Vor Fører!

Men Ekkoet svared tilbage:

F O R F Ø R E R!

FORFØRER!

Forfører!

og vi kendte den alligevel som noget

i et Ansigt, der var vores Verden nær.

I et Ansigt, der var vores Verden nær.

I et Ansigt, der var vores Verden nær.

Tunge Støvlers Trampen led i vore Gader

som et Ekko af den Død de bragte med,

Neden vi kun kendte fra Aviser:

Isse Skitse af en ond og grøn Portræt.

Der stod "Blut und Ehre " over deres Vaaben

og de førte med Blod og Død fra Sted til Sted.

Der stod "Blut und Ehre " over deres Vaaben

og de førte med Blod og Død fra Sted til Sted.

Der stod "Blut und Ehre " over deres Vaaben

og de førte med Blod og Død fra Sted til Sted.

Der stod "Blut und Ehre " over deres Vaaben

og de førte med Blod og Død fra Sted til Sted.

Der stod "Blut und Ehre " over deres Vaaben

og de førte med Blod og Død fra Sted til Sted.

Der var lange, lange Vintre.

Der var lange, lange Vintre hvor en Kulde
som var isnende og haard og tung og vild
brød sig Vej til vore arme mørke Hjerter
med et Had der brændte mer end nogen Ild.
Der var lange, lange Vintre hvor vi lærte
at det ogsaa var vort Liv der stod paa Spil.

De kom til os med en Ondskab, der var fremmed,
fremmed, raa og kold som deres Øjnes Skær.
og vi kendte dem alligevel som noget
i et Ansigt, der var vores Verden nær.
I et Ansigts haarde Linjer saa vi Kulden
bryde frem da andre løfted deres Sværd.

Tunge Støvlers Trampen lød i vore Gader
som et Ekko af den Død de bragte med,
Døden vi kun kendte fra Avisers
løse Skitser af en ond og graa Fortrød.
Der stod "Blut und Ehre " over deres Vaaben
og de foer med Blod og Død fra Sted til Sted.

Ingen Bjerge standsed dem ved vore Grænser.
Aa - du lille vaabenløse grønne Land
hvor de blide Bakker, drivende som Bølger
møder Havets Bølgeslag ved Fjord og Strand.
Lille vaabenløse Land. Du laa og drømte
om et Foraar da din Verden brød i Brand.

Man har kaldt dig latterlig og dum og lille.
Hvad gør det? Du havde altid let til Smil.
Og du lo af deres dumme Uniformer..
Du som selv var bedre hjemme i civil.
Men din Latter blev et Vaaben, da de voldtog
dine grønne Marker med en Panserbil.

Nu er Smilet gemt. Din Stemme er en anden.
De har skændet dig og mente du var brudt.
Men du lever og du ved dit Folk vil leve.
Og du ved, at snart er dette Vanvid slut!
Dine Skove gemmer Vaaben vi skal bruge -
gemmer Hævn for Kammerater de har skudt!

Lille, lyse Land. Nu grønnes dine Marker..
Er det Verdens nye Foraar du kan se?
Er det Vibeæg du skjuler under Kjolen
og er Svalerne paa Vej i Sol og Sne?
Hør! nu kukker Gøgen første Gang i Skoven.
Land! Mit Land! Nu kan du atter le!

Man gav dem kolde Øjne.

De var Mennesker lisom os
med den samme spinkle Bro.
I evig Drift mod noget,
der aldrig var i Ro.

Siden blev de Soldater!
En Stemme hæs og raa
raabte en Ordre til dem.
En lang kold Nat faldt paa.

Fra Menneske til Horde.
Fra Horde til Armé.
Og de gik med i Blinde
og turde ikke se.

Man gav dem Pisk og Svøbe
at slaa hinanden med.
Man gav dem kolde Øjne
og Had og stum Fortrød.

De lærte at marchere.
man gav dem et Gevær.
Det blev til Kors og Galge
der kom os alle nær.

En evig Drift mod noget
som aldrig var i Ro
blev Død og Sejr og Nederlag
og Tvivl paa Trods af Tro.

Og det blev lange Nætter
hvor Mørket skreg og skreg.
og det blev Mennesker paa Flugt
for Ting der var paa Vej.

Og det blev nøgne Timer
hvor alting stod paa Spil.
og nogen spurgte: Hvem er du?
Og hvad er det du vil?

Man gav dem kolde Øjne.

Man gav dem et Gevær.

Og du maa slaas for det du er
og alt det der staar dig nær!

Vi kender Kampens Vilkaar.

Al Kamps Vilkaarlighed:

At den som tøver med at slaa
skal selv bli slaaet ned.

S I G I N G E N T I N G !

Jeg er aldrig blevet pint af Bøddelhænder
Jeg er aldrig blevet martret Nat og Dag.
Jeg er ikke fejj og jeg er ikke modig
men jeg ved at Angst kan gøre svag.
Kan jeg tie til mit sidste Aandedrag?

Kan jeg tie? Kan jeg dø med Munden lukket?
Jeg har elsket Livet, det er alt jeg ved.
Men er dette nok naar Bøddlen løfter Sværdet
og de spørger mig hvad mine Venner hed?
Kan jeg dø og tie naar de slaar mig ned?

Ingen ved det. Du, min Ven, maa tie for mig!
Der er Stikkere iblandt os! Kamp og ti!
Spørg mig ikke ud om noget jeg skal glemme!
Den som tier har det bedste Alibi.
Den som intet ved skal gaa din Dør forbi!

Jeg er ikke fejj og jeg er ikke modig.
Men jeg ved, om en som tav til Spark og Slag,
at de pinte ham i lange, lange Nætter
til han ordløst gik i Døden for vor Sag.
Og jeg ved at det kan hænde os en Dag!

Rettelser:

Side 1. Vers 1-7' Linie: flyvende. Læs flygtende
" 1. " 3-3' " : Læs: I var med dem den Nat
" 8. " 2-3' " : dem. Læs: den
" 11. " 3-4' " : Læs: og alt der staar dig nær
" 12. " 1-4' " : Læs: men jeg ved at Angst
 og Vold kan gøre svag.